

Så ministeren bliver nødt til at svare på, om han vil sikre, at der kommer penge til de lønstigninger, der er nødvendige for at fastholde medarbejderne, eller om ministeren mener, at man skal ud at skære i antallet af ansatte.

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Finansministeren.

Kl. 17:18

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo sådan et spørgsmål i kategorien, om jeg er holdt op med at slå min kone. Altså, jeg spiller jo ikke nogen rolle i den her debat.

Der er en dansk model, som betyder, at to parter forhandler løn- og ansættelsesvilkår med hinanden hvert tredje år. De forhandlinger har været ført mellem Kommunernes Landsforening på den ene side og KTO på den anden side. På langt den største del af KTO-området er det endt lykkeligt med aftaler, og så udestår der en del, og det samme gælder på det regionale område i forhold til sygeplejerskerne.

Så har lønmodtagersiden varslet strejke, og det er helt i overensstemmelse med modellen. Så strejkes der, og det har jo sådan set det formål, at de to parter lægger arm med hinanden, og så vil de forhåbentlig og forventelig på et tidspunkt finde hinanden. Det er jo mit fromme ønske.

Vores rolle er jo sådan set bare den at kaste et blik ud gennem vinduerne og se, at det nu ikke udvikler sig på en sådan måde, at der er mennesker, der lider egentlig overlast, men det er der jo ikke noget der tyder på for nærværende.

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger, så vi siger tak til finansministeren.

Så er der tre privatister, der har meldt sig, og det er Johs. Poulsen fra Det Radikale Venstre, Nanna Westerby fra SF og Flemming Bonne fra SF, og den første er hr. Johs. Poulsen.

Kl. 17:20

(Privatist)

Johs. Poulsen (RV):

Da Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti den 5. marts i år indgik endnu en finanslovaftale, knæsatte man samtidig den mest nidkære, den mest detaljerede og den mest centralistiske styring af kommunerne siden 1970. Samtidig lagde man gift for et fremtidigt samarbejde mellem kommuner og staten. Og i tilgift lavede man et aftalebrud – som det også fra finansministerens side er sagt her i dag fra den her talerstol – for man indlagde pludselig efterfølgende et an-

lægsloft, som der ikke havde været tale om, da man indgik aftalen, med de følger, at man nu også der risikerer at skulle betale en form for strafafgift til staten.

Var det så, fordi det var livsnødvendigt ud fra en eller anden samfundsøkonomisk krisesituation? Nej, tværtimod må man jo sige, at det nuværende aftalesystem mellem den til enhver tid siddende regering og Kommunernes Landsforening faktisk historisk har været medvirkende til, at der i Danmark både kan føres en økonomisk ansvarlig politik, og at der samtidig kan opretholdes et reelt økonomisk selvstyre. Men respekten for det lokale demokrati og respekten for de lokalt valgte politikere har aldrig været mindre end med de indgreb, V, K og O nu har aftalt med finansloven.

Tilliden er væk, men værst af alt sender finanslovaftalen også et signal til alle lokale ledere og til alle lokale bestyrelser for daginstitutioner, folkeskoler og plejehjem om, at det ikke kan betale sig at spare op og overføre beløb mellem budgetårene; de får nemlig ikke lov til at bruge de opsparede midler. Med finansloven genoplyses derfor den totalt gammeldags budgetstyring, hvor alle pengene skal brændes af inden den 31. december hvert år. Med andre ord fremmer man uansvarlig adfærd.

Denne diskussion handler derfor ikke om, som det påstås og også i dag er påstået fra både regeringspartierne og Dansk Folkepartis side, at overholde vedtagne budgetter. Den handler i stedet for om, om man rent faktisk kan stole på at kunne gennemføre vedtagne budgetter.

Da spørgsmålet om den kommunale økonomi var oppe i valgkampen, lovede statsministeren jo som bekendt, at regeringen ikke ville skære i de kommunale budgetter for 2008, men som virkeligheden ser ud nu, passer det jo ikke. I det omfang f.eks. en folkeskole har overført et både tidligere godkendt og budgetlagt beløb fra 2007 til 2008, kan de rent faktisk ikke anvende beløbet i 2008, uden at kommunen bliver straffet enten med en statsafgift, der svarer til overskridelsen, eller ved at man skal finde tilsvarende besparelser andre steder, hvis man vil være sikker på at undgå en straf. Det er den simple kendsgerning, som i øvrigt gælder for alle daginstitutioner, folkeskoler, plejehjem osv. med en tilsvarende virkning.

Finanslovaftalen mellem Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti – og jeg glemte jo i øvrigt dér at nævne Ny Alliance, som jo også var med i finanslovaftalen – handler derfor, når al